

svým onemocnělým členům, pak nelze v této její činnosti shledávati neoprávněné provozování ústavní lékárny, jak za to má žal. úřad, a dispensaci léků ve smyslu zák. č. 5/1907.

Vycházel-li žal. úřad z opačného právního názoru a prohlásil-li v důsledku toho v nař. rozhodnutí, že pojišťovna nesmí míti na skladě a vydávati svým členům vůbec přípravky, jež jsou léčivy, ať jde o léky na lékařský předpis či bez něho, a nezabýval-li se proto otázkou, zda léčiva, o něž v daném případě šlo, jsou toho či onoho druhu, dlužno v tom spatřovati podstatnou vadu řízení; neboť kdyby bylo zjištěno, že léčiva, na které se zákaz vztahoval, byla taková, jež lze v lékárně odebrati bez lékařského předpisu, nebylo by lze podle předcházejících úvah pokládati vydaný zákaz za odůvodněný zák. č. 5/1907. Poněvadž pak řečená vada byla způsobena nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 9114.

Vojenské věci. — Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss-em: * Výrok mno, jímž vyřízena byla stížnost vojenského gážisty na vadný popis, není rozhodnutím neb opatřením úřadu správního ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 13. března 1931 č. 4278/30.)

V ě c: Dr. Bohuš T. v Praze proti ministerstvu národní obrany o kvalifikační popis.

V ý r o k: Stížnost se z části zamítá jako bezdůvodná, z části se odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: Nař. výnosem nebylo vyhověno stížnosti, kterou st-l podal na vadný popis oznámený mu dne 14. ledna 1929 a 18. února 1929.

Stížnost namítá v prvé řadě, že nař. výnos není pouhým dobrým zdáním o kvalitách st-lových, nýbrž že je rozhodnutím, resp. opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss, a dovozuje z toho, že stížnost k nss je přípustná. Povahu výnosu toho jako rozhodnutí, resp. opatření ve smyslu § 2 zák. o ss dovozuje st-l z následujících okolností: 1. že rozhodnutí o stížnosti na popis (§ 33 odst. 4 služeb. předp. A-IV-1) vydává samo mno, tedy orgán, který jest úřadem správním, 2. že popis a posudky jsou v mezích podmínek § 23 odst. 2 cit. služ. předp. při stanovení kvalifikace závazné a stanovená nepříznivá kvalifikace má bez jakýchkoliv dalších aktů přímé právní účinky — (nezpůsobilost býti povýšenu, nezpůsobilost zastávati jiné nebo vyšší velitelství, resp. úřad), — 3. že nař. výnos je vydán samým mno, které vydává další akty opírající se o stanovenou kvalifikaci, a vydávalo by tedy mno jakožto úřad dobré zdání samo pro sebe, což se st-li vzhledem k uznaným zásadám řízení správního zdá nejen nezvyklým, nýbrž přímo nemožným.

Nss nemohl stížnosti v tomto směru dáti za pravdu.

Kvalifikací důstojníka rozumí se zjištění oněch vlastností, schopností a znalostí, které ten který důstojník má; jejím účelem jest, aby důstojníka mohlo býti podle jeho individuality použito pro potřeby vojska co nejúčinněji. Jde tedy o pouhé zjištění okolností směrdatných pro upotřebení důstojníka a již z toho plyne, že výrok o kvalifikaci důstojníkově svou povahou neupravuje ani nezakládá právní poměry s účinky právní moci, nýbrž jest pouhým posudkem o kvalitách důstojníkových.

Na tom nic nemůže změnit skutečnost, že kvalifikace se stanoví zvláštním řízením, podle něhož postup kvalifikační sestává ze tří fází (popis důstojníka, posudek a stanovení kvalifikace — § 7 služ. předp. A-IV-1), a že připuštěna jest adm. stížnost na popis nebo posudek, resp. rozklad proti kvalifikaci nevyhovující podle § 23 odst. 4 služ. předpisu A-IV-1, ježto ani rozhodnutí o těchto opravných prostředcích nemá jiného obsahu nežli zjištění oněch směrdatných okolností. I když mno jest úřadem správním, neplyne z toho ještě, že každý úřední akt úřadem tímto vydaný musí býti rozhodnutím nebo opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss. Záleží na povaze dotyčných aktů správních, a není-li zásadně vyloučena možnost, aby žal. úřad vedle autoritativních, právní moci schopných aktů vydával i akty jiné, ať již prohlášení voj. správy jako strany, či dobrá zdání o okolnostech voj. správy se týkajících, pak nemůže býti ani závady, aby prováděl určitá zjištění o okolnostech pro voj. službu důležitých, třebaže zjištění ta tvoří pak v některých směrech skutkové předpoklady pro autoritativní úpravu poměrů právních, byť i prováděnou samotným mno. St-1 nemůže ani s úspěchem namítati, že nepříznivá kvalifikace má bez jakýchkoliv dalších aktů přímé právní účinky (námitka ad 2), ježto účinky, na které st-1 poukazuje, nejsou účinky právními, kdyžť ani na povýšení ani na zastávání velitelství nebo úřadu není právního nároku.

Z úvah těchto plyne, že nař. výnos není rozhodnutím nebo opatřením úřadu správního ve smyslu § 2 zák. o ss, a tvrdí-li stížnost opak, není důvodná. Není-li pak nař. výnos rozhodnutím ve smyslu cit. předpisu, nemůže býti napadán samostatnou stížností a slušelo tedy stížnost, pokud se zabývá meritem věci, odmítnouti jako nepřípustnou.

Č. 9115.

Vojenské věci. — Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. * Rozkaz velitele pluku, jímž se vojenskému gážistovi přiznávají určité služební příjmy, není rozhodnutím úřadu správního. — II. Ani přezkoušení osobního výkazu voj. gážisty odbornou účtárnou při mno, ani akty, které na podkladě výkazu takového provede hospodářská správa vojenského tělesa, nejsou akty schopnými právní moci.

(Nález ze dne 13. března 1931 č. 3840).

Prejudikatura: Boh. A 6512/27, 7042/28.

Věc: Karel N. v J. (adv. Dr. Leopold Schürer z Prahy) proti mi-